

Tóth Béla 1909-ben született, 1932-ben Reichenbergben (Liberec) végezte el a főiskolát. Először Pozsonyban, a Danubius Textilművek fonógyárában kezdett dolgozni, ahol kezdetben segédmunkás, később művezető lett, majd magasabb beosztásokba került.

1941-ben Budapestre jött és 1948-ig a Kispesti Textilgyárban volt fonodavezető-, majd fonodai igazgató. Széleskörű szakmai tudására, kiváló szervezőképességére hamar felfigyeltek a szakma vezetői, így bízták meg egy 120 000 orsós fonoda létesítésével Pestlőrincen (ez később a Pamutfonóipari Vállalat Lőrinci gyáraként vált ismertté). E hatalmas beruházás sikeres levezénylése indította el üzemlétesítő-, bővítő és -modernizáló munkásságát, amellyel 1973. évi nyugdíjazásáig számos gyár létrehozásában ill. korszerűsítésében működött közre. 64 éves korában sem szakadt el szeretett szakágától, hosszú évekig tanácsadóként szolgálta szakterületét.

TÓTH BÉLA

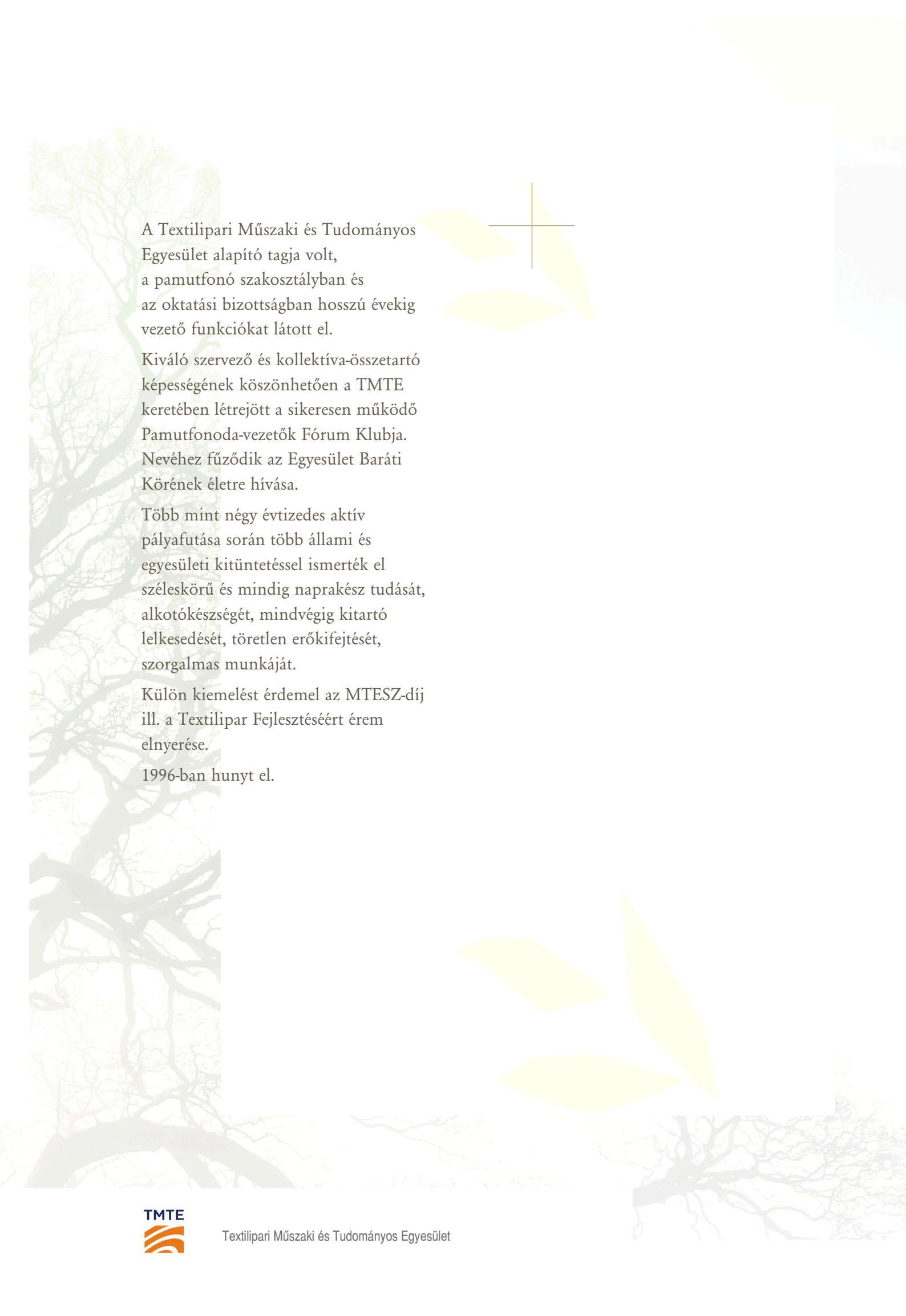
A Szegedi Textilművek 30 000 orsós modern üzemének létesítésére 1949-ben kapta a megbízást és ennek sikeres végrehajtásáért 1951-ben Kossuth-díjjal tüntették ki.

Ezután következett a Kaposvári Fonó, a Miskolci Fonoda, majd a Zalaegerszegi Ruhagyár és több más üzem létrehozása, meglévők rekonstrukciója, modernizálása.

A Pamutipari Igazgatóság főmérnökeként az ország szinte valamennyi fonodájának korszerűsítésében aktívan részt vett. Emellett nagyszámú szakkikke jelent meg, számos előadást tartott.

Több szakkönyvet írt ill. társszerzőként közreműködött különböző kiadványok létrehozásában.

TÓTH BÉLA

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület alapító tagja volt, a pamutfonó szakosztályban és az oktatási bizottságban hosszú évekig vezető funkciókat látott el.

Kiváló szervező és kollektíva-összetartó képességének köszönhetően a TMTE keretében létrejött a sikeresen működő Pamutfonoda-vezetők Fórum Klubja. Nevéhez fűződik az Egyesület Baráti Körének életre hívása.

Több mint négy évtizedes aktív pályafutása során több állami és egyesületi kitüntetéssel ismerték el széleskörű és mindig naprakész tudását, alkotóképességét, mindvégig kitartó lelkesedését, töretlen erőlködését, szorgalmas munkáját.

Külön kiemelést érdemel az MTESZ-díj ill. a Textilipar Fejlesztéséért érem elnyerése.

1996-ban hunyt el.